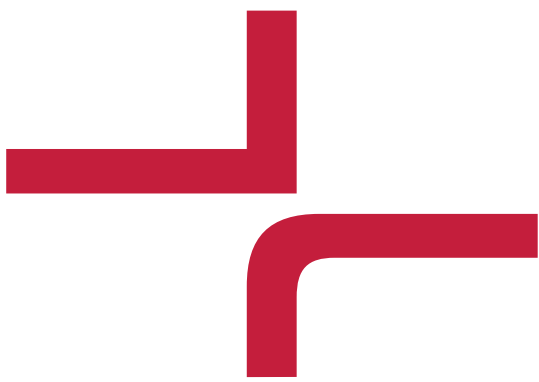

HAAAS + SOHN

KDE JSOU KAMNA,
TAM JE DOMOV

Ing. Václav Cintl starší

Slovo dělá člověka, co řeknu, to platí.
Na naše kamna se můžete spolehnout.

Václav Cintl mladší

Vyrobít kamna je týmová hra. Vážím si
našich lidí, bez nich by to nešlo.

Michaela Cintlová

Pokud děláte to, co vás baví,
na výsledku je to hned znát.

CO SE DOČTETE DAL

Za každými kamny je příběh a ten píšou lidé. Ti, kdo je vyrobili, i ti, kdo je používají. Rádi bychom vám některé z nich představili. Pokud už v našich kamnech topíte nebo jste si je právě přivezli domů, vítáme vás mezi námi. Přejeme vám, ať už nikdy nemáte doma zimu.

ZAJÍMAVOST

V nových kamnech nejprve půl roku topíme

NEDĚLÁME to samozřejmě s každým kusem. Když ale vymyslíme nový model nebo chceme něco vylepšit, je potřeba topit a zase topit, dokud nemáme jistotu, že všechno skvěle funguje.

Pohled do zkušebny

ZAJÍMAVOST

Obklady k nám putují po oceánu

JDE hlavně o přírodní pískovec (Woodstone Prestige) a mstek (Speckstein). Opracovaný kámen nejčastěji vozíme z Indie, Číny nebo z Brazílie.

Obklad z přírodního pískovce

ZAJÍMAVOST

Na výrobu některých kamen je potřeba práce elektrikáře

ABY vás naše peletová kamna poslouchala na slovo, musíme do nich vsadit malý počítač, který hlídá například teplotu a množství paliva.

Jsme rodinná firma, a to nejen na papíře

Autor Tým HAAS+SOHN

Těší nás, že se poznáváme. Tady je náš příběh.

Proč se jmenujeme HAAS+SOHN? První kamna se značkou HAAS+SOHN spatřila světlo světa už v roce 1854. Všechno odstartovali dva němečtí obchodníci. Wilhelm Ernst Haas senior a Wilhelm Ernst Haas junior. Podnikání se oběma dařilo až do smrti mladšího ze zakladatelů. Dědicové o rodinný majetek nejevili zájem, a tak se po letech s novým investorem sídlo firmy přesunulo do Rakouska.

Proč jsme i tak českým výrobcem? Rakouská firma HAAS+SOHN funguje dodnes. S kolegy ze Salzburgu společně vymýšlíme

nové modely kamen i různé zlepšováky.

Před více jak 20 lety jsme se k rakouskému HAAS+SOHN připojili my. Bylo to v roce 1995, výrobní haly státního podniku Rukov v severních Čechách tehdy dostaly naději na nový život. Ve fabrice se před sametovou revolucí vyrábělo snad všechno. Od plotýnkového vaříče až po kotel. Ing. Václav Cintl, pro nás zkrátka pan ředitel, se rozhodl vsadit na jednu kartu. Z Rakouska jsme přebírali zkušenosti a první design, přidali šikovné lidi a chuť dělat věci jinak. Brzy si mohli kamna HAAS+SOHN koupit i první čeští zákazníci. Krbovky, krbové vložky a peletová kamna vyrábíme na severu Čech, v Jiřetíně pod Jedlovou, dodnes.

Co nás na práci baví a za čím jdeme? Možná si ještě pamatujete stará začouzená

kamna značky Club nebo Petra. Na staré věci se většinou vzpomíná v dobrém, my si ale myslíme, že si i tak zaslouží vylepšit. Máme za to, že kamna nemusí být jen hromada železa plná sazí. Proto se snažíme jít na to chytrě a myslet dopředu. Chceme, aby se vám s tím, co u nás svaříme, nalakujeme a smontujeme, dobře žilo. Domov je pro každého člověka královstvím, které si má zařídit podle sebe. Ať už se vám líbí „kachláče“ jako od babičky, nebo máte raději jednoduché a čisté linky, věříme že pro vás máme ta vaše zamilovaná kamna.

■

Cesta kamen: Z výroby až k vám domů

Od chladného kusu plechu k teplu a pohodě

Autor Martin Barát

Vyrobít jedny kamna podle výkresu trvá v průměru 10 dní a podílí se na nich postupně 31 párů rukou. Všechny kroky probíhají pod jednou střechou našeho závodu v Jiřetíně pod Jedlovou.

1. Materiál - hlavně to správně namíchat. Krbová kamna vyrábíme převážně z ocelového plechu o síle 3 mm. Na začátku je to jako při vaření. Podle pevně daného receptu dáváme dohromady potřebné suroviny.

Kromě plechu a šamotu jsou to i speciální žáruvzdorná skla nebo barvy. U peletových kamen byste ale ve výřtu surovin našli i elektromotorky, tištěné spoje nebo displeje. Z nich pak na montáži poskládáme řídicí elektroniku, díky které umí peletová kamna sama zatápnět i přikládat.

2. Řezání a lisování - ani o milimetr navíc. Jako když vykrajujete cukroví. Úkol zní jasně, a to vyrobít z jednoho plechu co nejvíce dílů s co nejmenším odpadem. První rozměry určí plechům laser nebo vysekávací lis.

3. Ohýbání - kamna „poprvé ve 3D“. Další zastávkou je ohraňovací lis, který plech ohne do potřebného tvaru. Právě tady začínají díly poprvé připomínat části kamen.

4. Svaření - kam nedosáhne robot, tam musí mistr svářeč. Na svařovně se z jednotlivých dílů rodí tělo kamen. Tělo musí být pevné a musí odolávat vysokým teplotám, proto u nás spolu se svařovacím robotem pracuje ruku v ruce i tým zkušených svářečů.

“Teplovodní výměníky čeká před dalším krokem ještě koupání. Ve vaně se speciálním roztokem testuje jejich vodotěsnost.”

Martin Barát
Výrobní ředitel
HAAS+SOHN Rukov

5. Tryskání a odmašťování. Díky nové lakovně a nové technologii už plech neodmašťujeme, pouze otryskáváme jemným abrazivem

6. Lakování - je libo černou, antracit nebo bílou? Elektrostatické lakování zajistí, že se barva dostane do všech škvír a záhybů. Barva chrání plech před žářem a korozí. Nejvíce kamen vyrobíme v černé barvě. Kamnům ale může slušet i bílá nebo odstíny hnědé.

7. Montáž - velká stavebnice. Montáž opouští již hotová kamna. Uvnitř kovového korpusu poskládáme ze šamotu a dalších žáruvzdorných materiálů spalovací komoru. Zvenku korpus ozdobíme kamenným nebo kachlovým obkladem, který zároveň akumuluje teplo. Přidáme dvířka, sklo a kamna jsou na světě.

U peletových kamen je to o něco složitější. Do kovového těla montujeme šnekový podavač a elektroniku s teplotními čidly. Díky tomu umí kamna sama přikládat. Elektronika hlídá teplotu v místnosti a porovnává ji s teplotou, na kterou jsou kamna nastavena. Šneková hřídel pak podle potřeby posouvá peletky do ohniště.

8. Výstupní kontrola - přísnému oku kvalitářek nic neunikne. Naše kolegyně mají zkrátka cit pro detail. Bez nich by to nešlo. Starají se o to, aby obklady dosedaly a dvířka šla lehce otevírat. Když nejsou s výsledkem spokojené, vrací se kamna k opravě. Přes to nejede vlak.

9. Ze skladu až domů. Z expedice putují kamna za zákazníky do celého světa. Asi nejdál se naše kamna dostala do Austrálie.

10. Někomu dopřejeme PRIMA CHVÍLE. Nejkrásnější okamžik z celé cesty kamen. Škoda, že ho většinou nevidíme. Někdo si právě uvařil svůj oblíbený čaj, zabalil se do měkké deky a odpočívá u kamen, ve kterých jemně praská dřevo.

Řezání a lisování

Montáž

Svařování spalovací komory

Tryskání

Martin Trnavský: Pohled na plamen je lepší než televize

S Martinem jsme se potkali v kavárně na pražském Újezdě. Sympaták, který se v poslední době divákům představil v seriálech První republika nebo Temný kraj, tráví hodně času na cestách. Se svojí divadelní společností Frída už zavítal snad do každého většího města v České republice. Kromě cestování s divadelní společností stíhá ještě dabovat, natáčet a psát scénáře. Před několika lety si od nás s manželkou Barborou Trnavskou Munzarovou pořídili krbová kamna. Má vlastně někdy čas u nich odpočívat?

Autor Michaela Cintlová

Martine, pokaždé, když se vidíme, sálá z vás obrovská energie. Čím se vlastně dobijíte?
Děkuju, to je dobře, že na vás tak působím, někdy už mám totiž pocit, že trochu stárnu. Pořád musím něco dělat. Snažím se pravidelně cvičit. Tělo je jako větrná elektrárna, něco se musí točit a hýbat, aby vznikl náboj. Podle mě, když člověk sedí na gauči a nic se kolem něj neděje, nemá odkud nabrat energii.

Rád lyžuju, a když roztaje led, vyrazíme s Bárou na Máchovo jezero provětrat lod'. Když je času víc, tak to směřujeme třeba až do Itálie na Lago di Garda.

To zní, jako že snad nikdy nejste v klidu. Co něco méně akčního, třeba práce na zahrádce?
Budete se divit, ale i to mě baví. Když se člověk hrabe v hlíně, krásně si vyčistí hlavu. Bydlíme s Bárou ve vile v pražských Modřanech. Za ty roky už vím, že péče o dům je vlastně perpetuum mobile. Kde jsem před chvílí skončil, můžu za chvíli zase začít.

Zmínil jste vilu v pražských Modřanech, ve které bychom našli i krbová kamna. Prozradíte, jak jste je vybírali?
V přízemí býval dřív otevřený krb. Vypadal krásně, ale topení v něm za moc nestálo. Spousta dřeva a málo tepla, navíc se kouř šířil do místnosti. Nejprve jsme měli nápad krb zasklít, zkrátka jsme přidělali dvířka a doufali, že se to zlepší. Bohužel jsme nedomysleli, že tím ohni sebereme vzduch, a tak jsme ze dřeva spíš, než popel vyráběli dřevěné uhlí (smích).

V tu dobu přišla na řadu rekonstrukce a během ní jsme pořídili i krbovky. Chtěli jsme, aby byl oheň vidět ze všech stran, proto jsme hledali kamna s velkým prosklením.

Nedá mi to nezeptat se. Jak se vám v našich kamnech topí?
Nádherně! Nedokážu určit, kolik přesně za rok protopíme. Ale to je jedno. Baví mě ta atmosféra, kterou kamna umějí vytvořit. Teplo z kamen je úplně jiné, tak nějak přirozené a sympatické. Užívám si Zvuk praskání dřeva a to, jak kolem něj tancuje plamen. Někdy se jen tak dívám do ohně a relaxuju. Je to lepší než televize.

Vidíte, přece jen jsou chvíle, kdy dokážete zvolnit.
Samozřejmě. S Bárou jsme si řekli, že se nebudeme za ničím honit, i když pořád zůstáváme aktivní. Hodně toho procesujeme karavanem. Nejlepší je na tom ta svoboda, když má člověk čas opustit svoje čtyři stěny a zaběhlý stereotyp.

Když jste u snění, co je teď vaším největším snem?
Mám spíš dlouhodobá přání. Třeba mít vlastní malý divadelní prostor, kam bych tu naši divadelní společnost, která bude mít příští rok v lednu dvacet let, usadil. Nic velkého, zkrátka místo, kam se lidé přijdou pobavit a po představení si dají s herci třeba skleničku.

Tak funguje Frída. Užívám si, když vidím divákům do očí a předávám jim svůj příběh. Pro mě je právě tohle podstatou divadla - vyprávět příběhy a předávat emoce.

To máte asi pravdu. Na jaké příběhy se můžeme těšit od vás?

“S Bárou jsme si řekli, že se nebudeme za ničím hnát.”

Určitě se přijďte podívat na naši novinku - Kouzelná vyhlídka. S Frídou jsme touhle hrou okusili nový žánr hudební komedie. Hrajeme v ní společně s Bárou, Radimem Novákem a Danielou Šinkorovou. Jsou to čtyři příběhy čtyř hudebních žánrů. Kdyby vás zajímalo, co děláme, koukněte na www.frida.cz

Martin Trnavský a Bára Munzarová si před lety pořídili model JUVA. V modřanské vile krbová kamna nahradila původní otevřený krb.

JUVU již sice nevyrábíme, podobná kamna dnes ale nabízíme pod označením VISION. Tahle velká, asi metr vysoká „lucerna“ promění díky trojstrannému prosklení každý chladný kout v teplé a příjemné místo. Aby se jejím majitelům i v zimě doma dobře

dýchalo, má ve výbavě externí přívod vzduchu, navíc v ní lze spalovat i uhelné brikety. Stačí zatopit, zachumlat se do deky a uvařit si šálek čaje. Dokonalá PRIMA CHVÍLE je na světě.

AKTUÁLNÍ NABÍDKU KAMEN S PODROBNÝM POPISEM A TECHNICKÝMI DATY NAJDETE NA WWW.HAASSOHN-RUKOV.CZ

SLEDUJTE NÁS NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH A PODĚLTE SE S NÁMI O VAŠE PRIMA CHVÍLE S KAMNY HAAS+SOHN

@haassohnrukov

PRIMA CHVÍLE vnímáme každý jinak, cesta k nim je ale stejná

Obklopujte se svými oblíbenými věcmi, dělejte, co vás baví a nezapomeňte že pohoda se skrývá v každém okamžiku.

I s napnutým rozpočtem můžete vytvořit interiér, kde se budete cítit dobře. Dvě bedýnky z blešáku poslouží jako stolek, na torzo šicího stolu se pohodlně vejde laptop. Že obrazy nemají stejné rámy? Nevadí! Důležité je, co vám každý den, když se na ně podíváte, připomenou.

Čtete rádi? Uveleďte se i s knihou v pohodlném křesle po babičce. Staršímu nábytku často stačí věnovat jen trochu péče a bude vypadat jako nový. V Čechách lze pořád ještě najít šikovné čalouníky. Navíc u nás jako houby po dešti rostou firmy, které renovují a prodávají kousky předních českých designerů z dob minulých.

Ať už je váš styl jakýkoliv, určitě máte několik věcí, které jste si zamilovali a putují s vámi životem. Někdo ukládá památeční porcelán do vitríny, druhý musí mít své oblíbené polštářky neustále na pohovce a třetí stále sedí na té stejné obouchané židli, i když už všechny ostatní u stolu vyměnil za nové. Nezabavujte se věcí, které máte rádi, jen proto, že už něco pamatují. Právě podle nich totiž poznáte, že jste doma.

Další inspiraci můžete najít na našem Pinterestu, @haassohnrukov.

Skandinávská klasika nikdy nevyjde z módy. Její podstatou jsou bílé stěny, neutrální barvy, dřevo a ikonické kousky nábytku které proslavily jména jako Jacobsen, Saarinen, Wegner, nebo Aalto. Pokud po nich toužíte ale při pohledu na cenovku vám vstávají vlasy hrůzou, nezaufejte. Jejich tvary často opisuje populární obchod s nábytkem na čtyři písmena.

Příběh Pavla Varty: Jsem programátor z vesnice, v HAAS+SOHN jsem ale začínal v montérkách

V městečkách a vesnicích kolem našeho areálu najdeme spoustu zajímavých lidí. Někdo sem utekl před ruchem velkoměsta, někdo tu žije od dětství. Pavel pracuje u HAAS+SOHN necelých 19 let a v kraji kolem Jiřetína pod Jedlovou má pevné kořeny.

Pavle, jaká vlastně byla tvoje pracovní dráha?
Začal jsem hned po škole, v roce 2000. Počítače a informatika mě bavily už během studia. Tenkrát ale byla spousta technologií ještě v plenkách. Třeba ve výrobě nebyly počítače skoro vůbec. Chtěl jsem ale pracovat tady, kde jsem se narodil, a tak jsem začal v montérkách. Moji první práci bylo balení kamen. Tam šlo hlavně o rychlost a fyzickou. S každou další pozicí jsem pak prošel celou výrobou.

Zlom přišel, když se objevila pozice asistenta výrobního ředitele. Byl potřeba někdo, kdo umí pracovat s čísly a vyzná se ve výkresech. Byl bych hlupák, kdybych tu nabídku tehdy nevyužil.

Takže IT v HAAS+SOHN vlastně rostlo spolu s tebou?

V podstatě ano, i když zásluhy na tom samozřejmě nemám jenom já. Tenkrát to byly ještě obrovské velké bílé monitory, skladové karty, intranet a pár tabulek. Jak se firma vyvíjela, byl ale stále větší tlak na to, udržet o věcech přehled. Postupně se přidalo skladové hospodářství nebo evidence součástek. Systém na evidenci skladu, kusovníky a postupy tu sice byl, ale zdaleka neumožňoval tolik, co moderní systémy. Došlo to do stavu, kdy máme přehled opravdu o každém šroubku, včetně místa, kde ho najít.

Co tě na práci baví?

Ten vývoj. Původní Rukov nikdy nebyl malá dílnička, moderní továrna ale také ne. Pamatuju, když se nalakovaná kamna vozila přes dvůr naftovou ještěrkou a za deště se zakrývala kartonem, aby nezmokla.

Dnes se kamna vyrábějí hodně podobně jako auta. Každý pohyb musí sedět. Zákazníkovi jde hlavně o kvalitu zpracování. Kde byla dřív odchylka několik milimetrů, je dneska přesný spoj. S tím pak souvisí i technika. Nemůže se stát, aby něco došlo a výroba stála, aby někdo nevěděl, co nebo jak má dělat. Zároveň neexistuje člověk, který by dokázal uhlídat každý dílek.

Na většinu věcí máme „virtuálního hlídače“ – kontrolní nebo pomocné systémy. Těm ale musí někdo rozumět a říct, co mají dělat. To je asi největší část mojí práce.

Neměl jsi někdy chuť odejít do velkoměsta?

Upřímně, do Prahy byste mě nedostali ani párem koní. Jsem docela introvertní povaha a atmosféra velkého města mi nedělá dobře. Nemám rád davy lidí na malém prostoru. Praha je uspěchaná, to ale neznamená, že bychom u nás na vesnici neměli stres. Jako všude jinde se i tady musí dodržovat termíny a řešit problémy.

Jenže když v Jiřetíně odejdu z kanceláře, můžu být za pět minut uprostřed lesa. Je tu ticho, žádná dálnice, žádné stovky aut. Tady si člověk může po práci opravdu odpočinout a vyčistit si hlavu.

Co rád děláš ve volném čase? Co je tvoje PRIMA CHVÍLE?

Nemůžu říct, že něco dělám vyloženě rád. Dělám, co je potřeba, ale vždycky mě potěší, když to, co udělám, někomu přinese alespoň trochu radosti. Skutečné PRIMA CHVÍLE jsou pro mě okamžiky s rodinou. A když se k tomu přidá i hnek dobrého čaje, to je teprve něco!

Vidíš, ty máš vlastně jednu zvláštnost, že?

Je pravda, že jsem se nikdy nenaučil pít kafe. Za svůj život jsem měl asi tři šálky, a to ještě z donucení.

Tipy na výlet: Z nádraží uprostřed lesů až na hrad

Když budete plánovat cestu do Jiřetína pod Jedlovou, vyplatí se cestovat vlakem. Pod horou Jedlová totiž kromě naší továrny leží i jedno z nejstarších a nejromantičtějších českých nádraží.

Autor Tomáš Schwarz

Naši túru začneme hezky odspodu, na nástupišti ve stanici Jedlová.

Cesta na nádraží

Do stanice Jedlová vás doveze osobní vlak z Děčína, kam se snadno dostanete třeba autem. Stačí sjet v Ústí nad Labem z dálnice D8 a pak už jen kopírovat tok Labe.

V Děčíně také staví většina rychlíků Euro City, které míří do Drážďan.

Na děčínském nádraží budete muset přestoupit na vlak směr Rumburk. V jízdním řádu ho najdete jako trať 081 nebo linku U8. Po několika kilometrech zamíří vlak do lesů, ze kterých se po hodince cesty vyloupne překvapivě velké nádraží. První vlak tu zastavil už 16. ledna 1869.

Z Jedlové se vydejte po zelené značce, ta začíná přímo za nádražní budovou. Asi po jednom kilometru se lesy rozevrou a před vámi se objeví zřícenina hradu Tolštejn. Uvnitř hradeb najdete restauraci. Za ní je pak výstup na vyhlídkovou plošinu, ze které budete mít celý kraj jako na dlani. Dohlédnete odsud až na vrcholky Krkonoš a Krušných hor.

Stále po červené

Z Tolštejna můžete buď zamířit rovnou do Jiřetína pod Jedlovou, nebo se ještě vydat přímo na vrchol Jedlové. Pokud to vaše nohy dovolí a chcete vystoupat výš, držte se i dál červené značky. Cesta na Jedlovou je z větší části asfaltovaná a jsou vedle ní rozmístěné lavičky. Do výšky (774 m n. m.) tak můžete stoupat postupně pohodovým tempem. Nahoře vás bude čekat stylová restaurace s kamennou rozhlednou. Nad restaurací lze také přespát v útulném penzionu.

Křížová hora

Cestou dolů se nejprve opět držte červené značky. Na prvním křížení je pak ale třeba uhnout z asfaltky doprava na zelenou. Kamenitá lesní cesta vás dovede až na kraj lesa. Odtud pokračujte ještě asi 300 metrů po pastvině. Dojdete až ke kapli na vrcholu Křížové hory.

Podél jednotlivých zastavení křížové cesty sestoupáte až na její úpatí, odkud už je to jen pár metrů na jiřetínské náměstí.

Až půjdete kolem

Po zaslouženém odpočinku v některé z místních restaurací pak můžete pomalu zamířit zpátky na vlak.

Na nádraží v Jiřetíně je pak čas nasednout na vlak zpátky směr Děčín. Tentokrát budete muset jednou přestoupit ve stanici Rybníště. Cesta zpět do Děčína trvá asi hodinu a půl.

Cestou na nádraží po zelené značce projdete i kolem naší továrny. Když budete mít chuť, nechte nám na vrátnici vzkaz, jak se vám procházka líbila.

Na Křížové hoře (563 m n. m.) vzniklo v 18. století poutní místo spojené s legendou o zjevení Spasitele na kříži. Posloužila i jako námět filmařům. Třeba režisér F. A. Brabec tu natáčel scény pro filmové zpracování Máchova Máje.

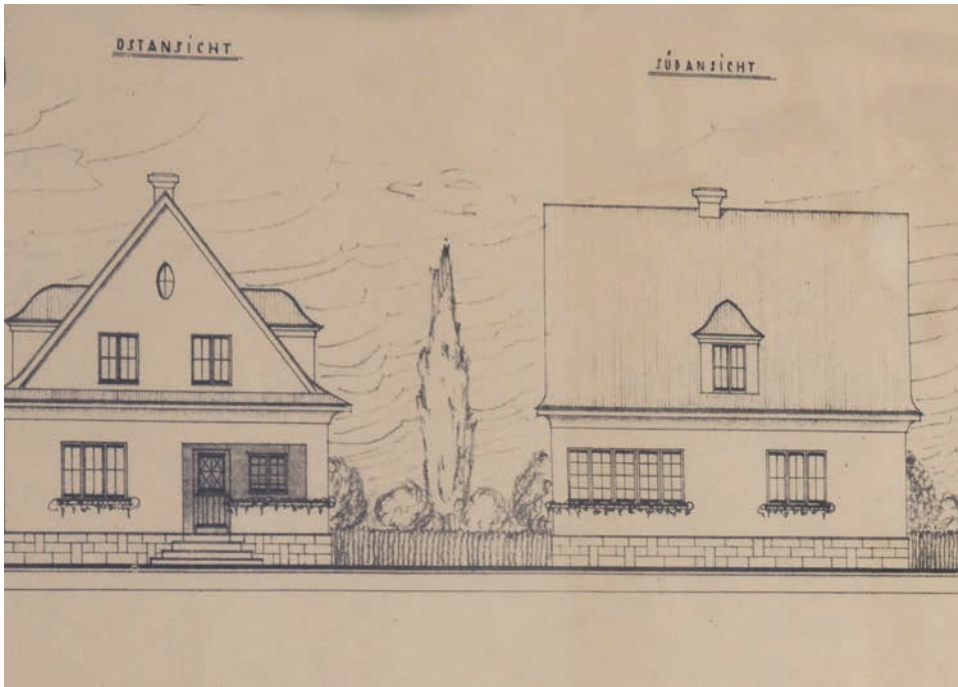

Jedlová hora má nadmořskou výšku 774 m n. m. Po Luži a Pěnkavčím vrchu je to třetí nejvyšší hora Lužických hor.

Název hradu Tolštejn pochází z německého Tollenstein, nebo Dohlenstein. Můžeme to přeložit jako „Kavčí skála“. Hrad vznikl začátkem 14. století, o 300 let později ho pak jeho obyvatelé definitivně opustili a brzy začal sloužit jako turistická atrakce.

Kde jsou kamna, tam je domov, ročník I, vydání 1/2019, datum vydání 17.6. 2019 / Redakce: Tomáš Schwarz, Michaela Cintlová, Šárka Sadiie Adamová
Vydavatel: HAAS+SOHN Rukov, s.r.o. / Jiřetín pod Jedlovou, Nádražní 260, PSČ 407 56 / IČ: 62740989 / e-mail: infocz@haassohn.com, www.haassohn-rukov.cz
Produkce a grafické zpracování: Šárka Sadiie Adamová www.sadiie.com / Jazyková úprava: Alena Žitníková Proofreading.cz
Foto: Archiv firmy, archiv Martina Trnavského, Tomáš Lébr, Lenka Šulcová, Šárka Sadiie Adamová, Petr Plodík, Ladislav Soukup, www.stocksnap.io, Josef Zoser
Tisk: OFSET VALEŠ, s.r.o. Volně neprodejně

Můj Styl, Můj HAAS Na návštěvě v Doksech

Již od počátku dvacátého století jsou Doksy jedním z nejkrásnějších a nejvyhledávanějších rekreačních míst v Čechách. Jejich poloha na břehu Máchova jezera, v srdci Máchova kraje z nich dělá ideální lokalitu nejen pro dovolené, ale i jako trvalé útočiště před ruchem nepřítli vzdáleného velkoměsta.

Autor Šárka Sadiie Adamová

Historické jádro Doks se může pyšnit několika zachovalými roubenými stavbami. Okolní čtvrti zdobí nemálo architektonických skvostů z doby první republiky.

Takový je i příběh vilky na předměstí, kterou jsme v létě navštívili s naším seriálem Můj Styl Můj HAAS. Majitelé, manželé Michálkovi, ji postupně rekonstruují a upravují, aby vyhovovala moderním standardům bydlení.

Architekt musel zasáhnout do dispozice především v přízemí. Došlo na vybourání několika příček. V nově vzniklé obytné kuchyni je dostatek místa na stylovou linku, posezení i houpací křeslo. Michálkovi si dávají záležet a konzultují úpravy interiéru s návrhářkou. Rukopis profesionála je vidět hned za dveřmi. Na výsledek je opravdu radost pohledět.

Bílé stěny dávají prostoru vzdušnost a nechávají vyniknout podmanivým detailům dřevěné podlahy i původním dveřím se zárubněmi, které majitelé pečlivě opravovali a natírali celé jedno léto.

„Tohle okno ještě vybouráme, místo něj přijde velké francouzské. To abychom mohli volně chodit na terasu a sníst pod naší švestkou,“ světuje se paní Michálková. Vedle na stole voní koláč a ve džbánu z foukaného skla na nás čeká domácí limonáda. Majitelům se podařilo v archivu stavebního úřadu objevit původní plány vilky z roku 1929. Jejich kopie teď visí zářmovaná nad pohovkou.

Atmosféru poklidného bydlení dokreslují krbová kamna Treviso v barvě slonové kosti. „Při výběru jsme kladli důraz na to, aby kamna zapadla do interiéru jak barvou, tak i designem. S výsledkem jsme nadmíru spokojeni. Když se v létě netopí, stojí na nich džbány s květinami.“ svěřují se nám Michálkovi. Kachlové obložení kamen krásně ladí s krémovou barvou kuchyňské linky. Kamna jsou usazená na podkladovém skle, které dává vyniknout původní dřevěné podlaze. Díky tomu jakoby plují nad podlahou. Pozornost k detailu je vidět i na sladění klíčky dvířek s mosazným kováním dveří.

„Dům byl postaven ve třicátých letech, má proto poměrně silné zdi. V létě sice příjemně chladí, ale jakmile začne být na večer trochu pošmurno, je potřeba přitápnout. Když přijedeme třeba během ledna, hned upalujeme ke kamnům zatopit. Během několika minut se rozlíná příjemné teplo. Poslouchat praskání dřeva je tak příjemné a uklidňující, vid' Bene,“ libuje si paní Michálková a hladí krásného britského kocouřího elegána na klíně. „Tenhle uličník se nesmírně rád vyvaluje před kamny a spokojeně přede tak, že je to slyšet až na chodbu.“

Citlivě rekonstruovat vilku v husté předměstské zástavbě je náročný úkol i pro zkušené architekty a stavitele. Tady se ale vše daří a je radost sledovat, jak vilka postupně získává zpět svou bývalou krásu. Přejeme Michálkovým mnoho štěstí a jsme si jisti, že tohle není naše poslední návštěva.

Po přečtení spalte.

Dočetli jste naše noviny? Klidně s nimi zatopte

Zatápění je tak trochu jako svíčková, každý má svůj vlastní postup, jak na to.

Abychom prověřili, že vás naše kamna budou hřát i za 15 let, důkladně je testujeme a samozřejmě v nich i topíme. Tady jsou tipy na zatápění od našich nejlepších topičů.

Krok 1. Premiéra zatápění aneb začínáme s novými kamny
Udělal jste si radost a pořídili si nová kamna? Gratulujeme! Než v nich poprvé zatopíte, určitě nezapomeňte sundat z dvířek samolepky. Horkem by se totiž seškvářily a pak by šly jen těžko sundat.

Máte? Výborně, nyní můžete otevřít dvířka a vyndat ochranný karton. Vyplatí se zkontrolovat, jestli je všechno obložení kamen na svém místě. Uvnitř ohniště by neměla být holá místa, kterými prosvitá plech. Šamotky a další desky mohou být pro přepravu upevněny klínky z kartonu. Před prvním topením je nezapomeňte odstranit.

Před prvním topením je také potřeba vyndat věci z popelníku. Najdete tu dokumentaci ke kamnům, záruční list a chňapku.

Jako poslední je dobré zkontrolovat, jestli jsou kamna správně zapojená. Pokud jste například koupili dům, ve kterém již kamna stojí, je třeba nechat zapojení schválit odborníkem. Napojení na komín prověří kominík při pravidelné revizi. U kamen s výměníkem zkontroluje připojení k topné soustavě (radiátorům) topenář. U některých modelů s výměníkem musí revizi provést technik, který u nás prošel školením a je tzv. OZO (odborně způsobilá osoba). Bez potvrzení o revizi nemůžete v kamnech legálně topit. Seznam OZO pro kamna HAAS+SOHN najdete na našem webu pod záložkou „Zákon o ochraně ovzduší“.

Krok 2. Jdeme topit

V první řadě si připravte suché třísky z měkkého dřeva. Dřevo donesené z lesa by mělo schnout nejméně dva roky. Také pozor na to, aby dřevo nebylo natřené barvou, nemělo by být ani napuštěné mořidlem. Pokud jste právě rozbalili nová kamna, určité vám zbyla dřevěná podlážka a latění. Bez obav je můžete použít k prvnímu zátopu.

Krok 3. Pořadí

Dřevo je dobré skládat křížem a tvořit z něj v podstatě hranici. Mezi jednotlivé části se musí dostat vzduch. Začněte jemnými třískami, na první vrstvu pak můžete položit kousky podpalovače.

Pozor! Vždy používejte jen tuhý nebo gelový podpalovač. Tekuté přípravky pro zahradní grily do kamen nepatří. Nikdy se nesnažte ohni pomoci benzinem nebo ředidlem!

Pokračujte většími kusy. Dřevo je dobré naplnit asi do poloviny výšky obložení ohniště. Dejte pozor, aby se dřevo po zavření dvířek nedotýkalo skla.

Jako poslední položte na dřevo kousek zmuchlaných novin nebo papíru. Papír chytne jako první a pomůže spalinám prorazit si cestu komínem. Ve studeném komíně totiž bývá podtlak, který by jinak kouř tlačil zpátky do místnosti.

Krok 4. Regulace vzduchu

Při zatápění je potřeba dostat vzduch do spodní části kamen. Naopak když se oheň rozhoří, je dobré posunout přívod vzduchu výš.

SE SYSTÉMEM EASY CONTROL

Pokud máte naše kamna se systémem Easy Control, dejte regulátor do polohy „Start“. Když plamen zesílí, nastavte regulátor do polohy „Topení“ (začátek stupnice). Poté už jen posouváte regulátor po stupnici podle toho, jak intenzivně mají kamna hořet.

KLASIKA

Pokud máte kamna bez systému Easy Control, najdete na nich pravděpodobně dva regulátory.

PRIMÁRNÍ VZDUCH

Bude ve spodní části dvířek a při zatápění musí být plně otevřený.

SEKUNDÁRNÍ VZDUCH

Bývá nahoře na dvířkách. Kamna s externím přívodem vzduchu ho mohou mít i v zadní části. Regulátor sekundárního vzduchu při zatápění zavřete.

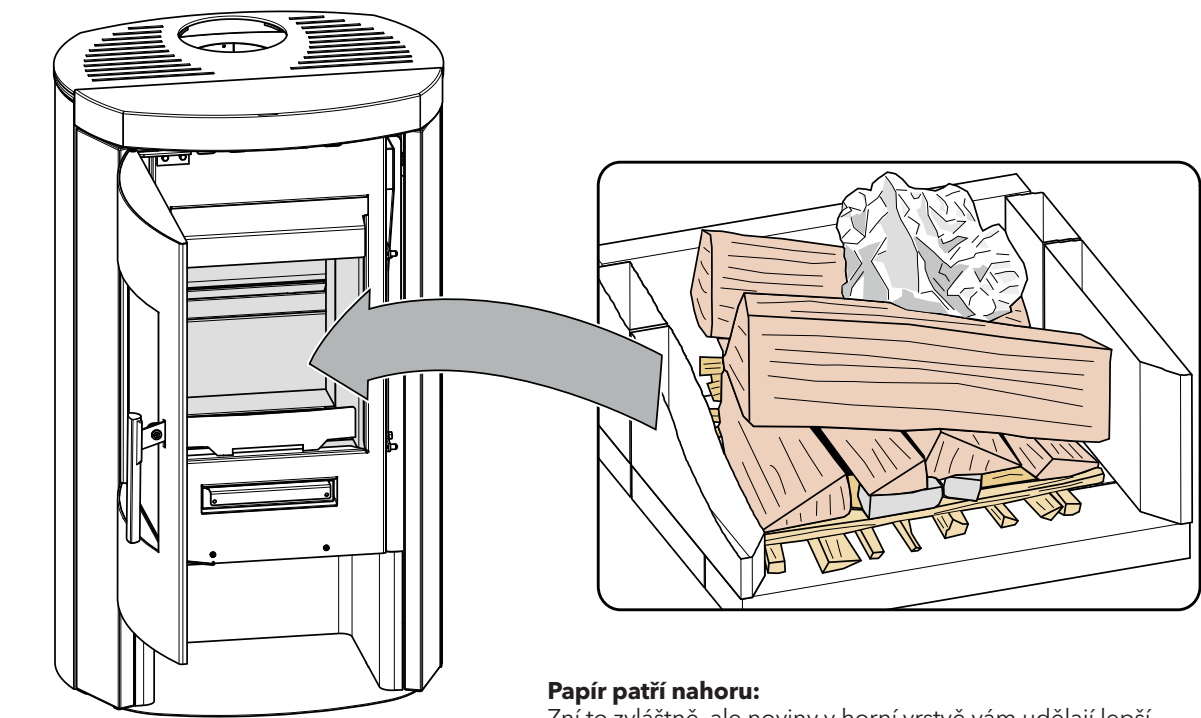
Když plamen zesílí, můžete pomalu zavřít primární vzduch a zároveň otevřít přívod sekundárního vzduchu. Intenzitu hoření pak ovládáte už jen sekundárním vzduchem.

Poté, co přiložíte, můžete opět na chvilku otevřít primární vzduch a sekundární utlmit.

Krok 5. Relax

A je hotovo! V kamnech jemně prská dřevo, bytem se šíří teplo a vy jste si doma vytvořili skvělou pohodovou atmosféru.

Jestli se právě cítíte fajn, je naše práce u konce. Pokud vás hřejí kamna od společnosti HAAS+SOHN, děkujeme a budeme rádi, když zůstaneme v kontaktu. Přijďte nám PRIMA CHVÍLE.

Papír patří nahoru:

Zní to zvláštně, ale noviny v horní vrstvě vám udělají lepší službu, než kdybyste je nacpali dospod. Dole si podpalovač poradí se zapálením třísek i bez papíru. Kus zmuchlaných novin nad dřevem ale plní funkci beranidla. Papír chytne rychle a vytvoří malou tlakovou vlnu, která prorazí spalinám cestu komínem. Kouř se tak nedostane do místnosti.

Easy Control neslouží jen k ovládání vzduchu, přívod vzduchu do kamen s ním můžete také uzavřít. To se hodí hlavně ve chvíli, kdy již netopíte a potřebujete udržet teplo v místnosti. Jednoduše nastavte regulátor do polohy „0“. V kamnech se uzavře speciální klapka, která zamezí, aby teplo unikalo ven komínem nebo externím přívodem vzduchu.

V krbových kamnech je nejlepší topit tvrdým dřevem. Skvěle se hodí buk, dub nebo bříza. Samozřejmě lze občas přiložit i měkkší dřeviny, třeba smrk. Podmínkou je, aby měla polena maximální vlhkost 20 %. Kolik vody dřevo skutečně obsahuje vám prozradí vlhkoměr. Vlhčí dřevo zanáší kamna dehtem. Ten je, hlavně pro kamna s výměníkem, doslova pohromou. Dehet totiž na rozdíl od popela velmi rychle tuhne a vytváří okolo trubek výměníku černou, špatně odstranitelnou vrstvu. Ideální vlhkost má dřevo po dvou letech skladování.

Topení peletami:

Chcete ještě jednodušší topení? Vyzkoušejte peletová kamna. Oheň zapálíte pouze jedním tlačítkem.

S naší aplikací to navíc zvládnete i přes mobil.

NAŠLI JSTE PRASKLOU ŠAMOTKU NEBO JINOU CHYBU?

KONTAKTUJTE SVÉHO PRODEJCE NEBO SE NÁM OZVĚTE NA PŘÍMO. NAPSAT NÁM MŮŽETE KDYKOLIV NA PORADNA@HAASSOHN.COM

Pokud máte nová kamna, vždy svěťte jejich zapojení odborníkům. Jinak nemůžeme zaručit, že budou správně fungovat.

Napište nám na prodej@haassohn.com, rádi vám doporučíme někoho z našich partnerů. Seznam certifikovaných firem najdete také na www.haassohn-rukov.cz/prodejci